

ת"פ 23296/08/13 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו זהרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 מרץ 2014

ת"פ 23296-08-13 מדינת ישראל נ' אבו
זהרה (עציר)
בפני כב' השופטת הדסה נאור

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	יוסף אבו זהרה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נורית פרחי ומר מיכאל קיגל, מתמחה

ב"כ הנאשם - עו"ד מורן גרוס

הנאשם בעצמו

הדיון מתורגם לשפה הערבית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. לעבירה זו לא נלוו עבירות נוספות. דא עקא, את העבירה ביצע הנאשם שעה שעונש מאסר על תנאי 3 חודשים היה תלוי ועומד כנגדו בגין עבירה דומה שביצע בדיוק שנה לפני ביצוע העבירה עליה הוא נדון היום.

המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר בפועל, להפעלת המאסר על תנאי במצטבר, וכן מאסר על תנאי וקנס.

עתירתה מבוססת על הפגיעה בערכים המוגנים של ריבונות המדינה וזכותה לקבוע את הבאים בשעריה, את הערך של הגנה על שלומו וביטחונו של הציבור, ועל הצורך להגביר את הפיקוח של גורמי הביטחון מפני השוהים הבלתי חוקיים.

המאשימה הפנתה לפסיקה המנחה, לפיה מתחם העונש ההולם בעבירות אלה נע בין חודש ל-6 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בכך שמדובר בעבירה נוספת שבוצעה בתוך תקופת התנאי, ביקשה שתקופת המאסר שתוטל בגין עבירה זו יהיה במרכז המתחם ההולם.

ב"כ הנאשם מנגד, עתרה להארכת המאסר המותנה מפי הסמכות הנתונה לביהמ"ש מכח ס' 56 לחוק העונשין.

עמוד 1

לטענתה, הנאשם נכנס לישראל לצורכי עבודה בלבד, ולהוכחת טענתה הפנתה להודאת הנאשם במשטרה מיד עם מעצרו. ובמיוחד טענה שראוי במקרה זה לדחות את עמדת המאשימה ולקבל את עתירתה בהתחשב במצבם הבריאותי של ההורים הסובלים ממחלות לב וממחלות נלוות כפי שעולה ממסמכים רפואיים שהתקבלו לגבי כל אחד מהם. לחיזוק טענתה כי כך ראוי לנהוג במקרה זה, הפנתה לגזר דין שיצא תחת ידי בתאריך 8.1.14 בת"פ 31934-03-13.

אין חולק לגבי הערכים המוגנים שנפגעו ולעובדה כי מתחם הענישה ההולם נע במסגרת ההנחיה שיצאה מלפני ביהמ"ש המחוזי.

שאלה האם בנסיבות המקרה יהיה זה נכון לעשות שימוש בס' 56 לחוק העונשין ולהורות על הארכת המאסר המותנה.

בת"פ 31934-03-13 בעת שהוריתי על הארכת המאסר המותנה, ציינתי במפורש שמדובר במקרה חריג בנסיבותיו, ולא מצאתי שנסיבות המקרה שלפניי דומות ולו במעט לנסיבות החריגות במקרה שם.

טענה של הורים הסובלים מחוליים שונים עולה חדשות לבקרים בטיעוני נאשמים בעבירות אלה, ואין בתעודות הרפואיות שהוגשו כדי להצביע על מקרה חריג כפי שהיה במקרה בו כאמור חרגתי ממתחם העונש ההולם והוריתי על הארכת המאסר המותנה.

כבר בתיק הקודם התייחס ביהמ"ש לזלזול שמזלזל הנאשם בהוראות ביהמ"ש, ודומה כי כניסתו לישראל כשעונש מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו מצביע שוב על אותה עזות מצח של הנאשם כלפי רשויות החוק במדינת ישראל.

משכך, לא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם, ועל כן אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל למשך 45 יום.

2. אני מפעילה את עונש המאסר על תנאי של 3 חודשים במצטבר לעונש המאסר שהוטל, כך שעל הנאשם יהיה לרצות עונש מאסר בפועל של 3 חודשים ו-45 ימים, בניכוי ימי מעצרו מיום 12.8.13 עד ליום 20.8.13.

3. מאסר על תנאי של 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את אותה עבירה בה הורשע למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

בהתחשב בתקופת המאסר שהוטלה ובמצבו הכלכלי של הנאשם, אני נמנעת מהטלת קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר ב תשע"ד, 19/03/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר מתן גזר הדין ביקשה ב"כ הנאשם לעכב את ביצוע גזר הדין לתורך הגשת ערעור מאחר שמדובר בתקופת מאסר קצרה, והנאשם התמיד להגיע לדיוני ביהמ"ש. ב"כ המאשימה מתנגדת, כשלטענתה סיכויי הערעור אינם גבוהים, בהתחשב בתקופת המאסר על תנאי שהופעלה.

אכן ספק אם ביהמ"ש יתערב בגזר דינו של הנאשם, מהנימוקים שהעלתה ב"כ המאשימה, אך מנגד, יש לקחת בחשבון את העובדה שב"כ הנאשם ביקשה להאריך את המאסר המותנה, ותקופת המאסר שהוטלה על הנאשם הינה קצרה בהתאם להלכת שוורץ רצוי לאפשר לערכאה נוספת לבחון את גזר הדין.

עם זאת, בהתחשב בקשיים האובייקטיביים להבאת הנאשם לריצוי מאסרו, אני מורה על עיכוב ביצוע המאסר עד תאריך , אך זאת כנגד הפקדת הערבויות כדלקמן:

1. תנאי הערבות שהופקדו בתיק זה ימשיכו לחול עד סיום ההליכים בפני ערכאת ערעור.

2. הנאשם יפקיד במזומן סך של 8,000 ₪.

3. הנאשם ימציא 2 ערבים צד ג' בטוחים ע"ס 8,000 ₪ כל אחד.

4. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך 8,000 ₪.

אם יעמוד הנאשם בתנאי הערבות וישוחרר, יתייצב לריצוי עונשו ביום 23.4.14 בשעה 8:00, לאחר תיאום עם שלטונות שב"ס, אלא אם כן, תינתן החלטה אחרת ע"י ערכאת הערעור.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר ב תשע"ד, 19/03/2014 במעמד הנוכחים.